

Nr 245.

Godkänd av första kammaren den 25 maj 1918.
Godkänd av andra kammaren den 28 maj 1918.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående tillstånd för två befattningshavare i civildepartementet att för rätt att åtnjuta ålders- tillägg tillgodoräkna sig viss tjänstgöring.

(Statsutskottets utlåtande nr 132.)

Till Konungen.

I en till riksdagen avlåten, den 1 mars 1918 dagtecknad proposition, nr 132, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att kanslirådet i civildepartementet Carl Johan Carlberg och förste kanslisekreteraren i samma departement Niklas August Lindhult må för rätt till åtnjutande av med deras befattningar förenade ålderstillägg tillgodoräkna sig föregående tjänstgöring i nämnda departement, Carlberg under tiden från och med den 1 januari 1913 till och med den 31 december 1917 samt Lindhult från och med den 29 augusti 1913 till och med den 31 december 1917.

Då vid 1917 års riksdag Eders Kungl. Maj:ts proposition angående reglering av löneförhållanden m. m. vid statsdepartementen förhades till behandling, uttalade andra särskilda utskottet, till vilket nämnda proposition hänskjutits för förberedande behandling, med anledning av väckta motioner därom, att samma rätt i fråga om ålderstilläggs åtnjutande, som i propositionen föreslagits böra tillerkännas extra kanslisekreterare, måtte tillerkännas jämväl tillförordnade kanslisekreterare,

Bihang till riksdagens protokoll 1918. 14 saml. 80 häft. (Nr 245—247.) 1

i sammanhang med att utskottet avstyrkte motionerna, följande: »Därest särskilda förhållanden sådant föranleda, torde Kungl. Maj:t icke underlåta att underställa riksdagens prövning, i vad mån ett dylikt medgivande i ett eller annat fall skulle kunna vara av omständigheterna påkallat.»

Detta utskottets uttalande lämnades av riksdagen utan erinran.

Under återopande härav föreslog Eders Kungl. Maj:t i proposition nr 86 vid innevarande års riksdag, att riksdagen måtte medgiva, att förste kanslisekreteraren i lantförvarsdepartementet Gunnar August Åkerman måtte äga rätt att för åtnjutande av ålderstillägg tillgodoräkna sig viss föregående tjänstgöring i nämnda departement. Denna proposition tillstyrktes av statsutskottet, som däri såg ett av andra särskilda utskottet vid 1917 års riksdag åsyftat undantagsfall, och den föreslagna lönetursrätten har av riksdagen medgivits.

Sedermera har, utöver nu förevarande proposition, nr 132, avseende liknande förmån för två befattningshavare i civildepartementet, avlåtits ytterligare propositioner av enahanda beskaffenhet beträffande förste kanslisekreteraren i sjöförvarsdepartementet, kanslirådet i Eders Kungl. Maj:ts kansli G. A. Stuart, förste kanslisekreteraren i finansdepartementet F. S. Linroth, kansliråden i ecklesiastikdepartementet C. F. T. Vougt och J. E. Bäcklin samt andre kanslisekreteraren i samma departement friherre C. G. J. d'Albedyhl. Vid sådant förhållande har riksdagen ej kunnat undgå att uppmärksamma, att framställningarna av denna art icke kunna hänföras till sådana undantagsfall, andra särskilda utskottet åsyftat, utan synes man härmed vara inne på en väg, där konsekvenserna uppenbarligen medföra, att nästan varje förordnande skulle kunna återopas såsom medförande rätt att för detsamma räkna lönetur för ålderstillägg. Att under sådana omständigheter bifalla nu förevarande framställning har riksdagen icke funnit tillrådligt. Därmed skulle tydligen hittills följda regler i fråga om rätt till ålderstilläggs tillgodonjutande sönderbrytas utan att andra riktlinjer för bedömande av likartade fall blivit enhetligt prövade och godkända. Med hänsyn härtill och då dessutom jämväl i övrigt riksdagen fått mottaga talrika framställningar rörande rätt för befattningshavare att under skiftande förhållanden och på olika skäl tillgodoräkna sig viss tjänstgöring för rätt till åtnjutande av ålderstillägg, har riksdagen funnit anledning uttala önskvärdheten därav, att en allmän utredning i berörda hänseende komme till stånd, som möjliggjorde såväl att likartade fall för vinnande av största möjliga rättvisa erhålla en likformig behandling som ock att sådana framställningar om rätt till ålderstillägg, som under senare tiden

gång efter annan underställts riksdagen, icke må behöva i varje särskilt fall dragas under riksdagens prövning. Tills sådan utredning slutförts och beslut med anledning därav fattats, synes ett bifall till framställningar, genom vilka ett föregripande av utredningens resultat kan anses ske, enligt riksdagens förmenande icke böra ifrågakomma.

Under hänvisning till vad riksdagen sålunda anført, får riksdagen anmäla, att Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition icke vunnit riksdagens bifall.

Stockholm den 28 maj 1918.

Med undersåtlig vördnad.
